

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Amt Rendsborger Sagen

Meyer, Gustav Friedrich

Rendsburg, 1925

67. Krüzmoor

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67985](#)

betahlt för jeden infungen Wulf, un dar wörn of Wulfs-jagden afholn, awer noch 1797 hebbt in't Amt Rendsborg de Wulf veln Schaden dan. De letzte „griese Hund“ in Holsteen is eers 1820 bi Niemünster rüm dod slagen warn.

Krüzmoor.

67

Bi Wisbrook, dat hört to Hamweddel, dar ward noch en Sted wiest, dar seggt se „Krüzmoor“ to, dar hett lang Tied en hölten Krüz stahn. Dat is de Sted, wo söbenteinhunnert in de dörtiger en liitt Deern von en Wulf toreten is. De Fru von en lüttten Burn in Wisbrook schickt er beiden Kinner na Breiholt, en gröttern Jung un en liitt Deern. De beiden sünd noch ni wied von't Hus weg, se sünd noch op dat Moor weß twischen Wisbrook un Hamweddel, do kümmt en Wulf op er to. Se neiht ut un smiet em er Bodderbrot hen. He flücht dat weg, is awer glieks wedder achter er ran. De Jung fladdert na en Barkenbom rin, so vel Tied hett he noch jüß hadd, de liitt Deern awer kann ni so gau wegkamen. De Wulf kriggt er fat, springt er to Liev un bitt er dod un fritt sik fatt. De Jung mutt dat ansehn. As de Wulf weg is, fladdert he kendal un löppt to Hus un vertellt dat. An de Sted, wo er Kind toreten warn is, richt de Oellern dat Krüz op. Achteinhunnert in de föstiger hett dat dar noch stahn.

Wulfskuhln un Wulfgalgen.

68

Bi Jevenstedt gifft dat en Koppel, de heet Wulfs-galgen. De Nam stammt wul noch ut de Tied, as se den Wulf in Kuhln fangen dön. Wenn sik bi en Dörp en Wulf wiest harr, denn wörn so'n Wulfskuhln anleggt. Ni all to